

UZASADNIENIE

W dniu 12 sierpnia 2021r. około godziny 13.40 I. J. wyjeżdżała samochodem marki S. (...) nr rej (...) z parkingu podziemnego w Galerii (...) w B. przy ul. (...). Pokrzywdzona jechała wraz koleżanką J. K. (1). Dojechała do drogi wewnętrznej prowadzącej wzdłuż galerii. Droga dojazdowa była jednokierunkowa i miała dwa pasy do skrętu jeden w lewo drugi w prawo. Pokrzywdzona ustawiła się na prawym pasie. Wtedy na lewym pasie podjechał ciemny samochód marki A., który prowadziła A. P.. W momencie kiedy I. J. zaczęła wykonywać manewr skrętu w prawo z lewego pasa ruszyła również obwiniona, która skręciła w prawo i doprowadziła do kolizji z pokrzywdzoną. Obwiniona mimo kolizji nie wysiadła z pojazdu i odjechała. Pokrzywdzona pojechała za nią, a J. K. (1) spisała numery rejestracyjne pojazdu marki A.. Pokrzywdzona następnie opowiedziała o całej sytuacji swojej matce, która udała się na policję i zgłosiła zdarzenie.

(dowód: notatka urzędowa k 10, fotografia k. 14, zeznania M. S. k. 47, 5-6, zeznania I. J. k. 47-48, 16, zeznania J. K. (2) k. 48-49, k.12, wyjaśnienia A. P. k. 20, nagranie z monitoringu k. 54)

W S. (...) uszkodzeniu uległ lewy przedni błotnik. Widoczne były zarysowania i wgniecenie na błotniku.

(dowód: protokół oględzin pojazdu k.7-9)

W toku przesłuchania na policji obwiniona nie mówiła, że przyznaje się jedynie do skrętu w prawo z lewego pasa, a nie przyznaje się do kolizji. Przyznawała się w całości do zarzucanego jej czynu.

(dowód: wyjaśnienia obwinionej k .20, zeznania S. C. k. 56)

Obwiniona ma (...) lat nie była karana również za wykroczenia drogowe. Osiąga dochód w wysokości ok. 4400 zł miesięcznie.

W toku postępowania początkowo przyznała się do zarzucanego jej czynu również do spowodowania kolizji. Przed sądem stwierdziła jednak, że przyznaje się jedynie do wykonania niewłaściwego manewru skrętu w prawo, a do spowodowania kolizji się nie przyznaje.

(dowód: wyjaśnienia obwinionej k. 45-46, k. 20, k. 56, wypis z ewidencji kierowców k 21)

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Zebrany w sprawie materiał dowodowy w sposób jednoznaczny wskazuje, że obwiniona A. P. dopuściła się zarzucanego jej czynu. Przede wszystkim świadczą o tym spójne depozycje M. S., I. J. i J. K. (2), które korespondują z nieosobowym materiałem dowodowym w postaci nagrania z monitoringu, notatek urzędowych oraz oględzin pojazdu. Nagranie z monitoringu w sposób jednoznaczny wskazuje, że A. P. wykonała nieprawidłowy manewr skrętu w prawo z lewego pasa i doprowadziła do kolizji z prawidłowo jadącą pokrzywdzoną I. J.. Dokonane oględziny pojazdu umocniły jeszcze bardziej wersję prezentowaną przez pokrzywdzoną. Przede wszystkim podkreślić należy, że obwiniona w swoich pierwszych wyjaśnieniach przyznała się do zarzucanego jej czynu. Wyjaśniła wręcz, że „w wyniku tego niewłaściwego manewru doszło do kolizji z pojazdem marki S. (...)...Jest mi przykro, że doszło do takiej sytuacji i spowodowałam zagrożenie dla kierującej i pasażerki S.”. Podczas tych wyjaśnień nie podnosiła, że przyznaje się jedynie do niewłaściwego manewru, co próbowała dość nieudolnie wywieść w dalszym toku postępowania. Przesłuchana bowiem funkcjonariusz policji S. C. jednoznacznie wskazała, że takiej sytuacji nie było. Do tego obwiniona jest osobą wykształconą, przeczytała protokół i go podpisała. Zatem wątpliwym jest by nie zgadzając się z tym co było tam napisane łącznie z ewidentnym przyznaniem się do zarzucanego czynu podpisała by protokół. Zatem jej dalsze wyjaśnienia sąd uznał za nieudolną linię obrony, która w realiach przedmiotowej sprawy i w zderzeniu zebranymi dowodami nie wytrzymała krytyki.

Wobec powyższego Sąd uznał, iż A. P. w dniu 12.08.2021 r. o godz. 13.41 na drodze wyjazdowej z parkingu podziemnego przy galerii (...), mieszczącej się przy ul. (...) w B., jako kierująca samochodem osobowym marki A. o nr rej. (...), nie zastosowała się do znaku C-8 (nakaz skrętu w prawo lub w lewo), wykonała manewr skrętu w prawo z lewego pasa, w wyniku czego doprowadziła do zderzenia z pojazdem marki S. (...) o nr rej. (...), czym spowodowała zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym dla prawidłowo wykonującej manewr skrętu w prawo kierującej I. J. i jej pasażerki J. K. (1) czym wypełniła dyspozycję art. 86 § 1 kw

Sąd wymierzył obwinionej karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę, oceniając stopień społecznej szkodliwości czynu i biorąc pod uwagę cele kary w zakresie społecznego oddziaływania oraz cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma ona osiągnąć w stosunku do ukaranego biorąc pod uwagę w szczególności rodzaj i rozmiar szkody wyrządzonej wykroczeniem, stopień winy, pobudki, sposób działania, stosunek do pokrzywdzonego, jak również właściwości, warunki osobiste i majątkowe sprawcy, jego stosunki rodzinne, sposób życia przed popełnieniem i zachowanie się po popełnieniu wykroczenia. W związku z tym Sąd wymierzył obwinionej za ww. wykroczenie w oparciu o dyspozycję art. 86 § 1 kw karę grzywny w kwocie 1000 zł. Jest to kara adekwatna do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości czynu. Spełni swe cele w zakresie prewencji ogólnej jak i indywidualnej. Trzeba mieć na uwadze, że obwiniona odjechała z miejsca zdarzenia mimo odmiennych obowiązków wynikających z ustawy prawo o ruchu drogowym. Było to zachowanie wysoce naganne, które należy piętnować. Trzeba mieć też na uwadze, że kara grzywny jest adekwatna do zarobków ukaranej. Ukarana kwestionowała swoje sprawstwo zatem odpowiednio wysoka kara grzywny musi wzbudzać refleksje i skruchę.

Sąd zasądził od obwinionej opłatę 100 zł oraz 100 zł tytułem zwrotu zryczałtowanych wydatków uznając, że ich uiszczenie nie będzie dla obwinionej nadmiernie uciążliwe.